

POPULATION AND DEVELOPMENT NEWSLETTER ISSN : 0125-5754
Website: www.ipsr.mahidol.ac.th/newsletter/

การรณรงค์สร้างคุณค่ารอบด้านของคนวัยหลังเกษียณ : ทางออกของสังคมผู้สูงอายุ

อภิชาติ จำรัสฤทธิ์รักษ์
pracr@mahidol.ac.th
อรพินทร์ พิทักษ์มหาเกตุ
propt@mahidol.ac.th

ใกล้ถึงเดือนกันยายนแล้ว สำหรับข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจหลายท่าน ลั้นเดือนกันยายนหมายถึงวันเกษียณอายุ แต่สำหรับคนทั่วไป เมื่อมีอายุถึง 60 ปี เข้าข่ายเป็นผู้สูงอายุแล้วหลายคนยังคงทำงานอยู่และให้คุณค่าแก่สังคมต่อไป

จากข้อมูลการทำงานของผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2553 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานว่าในจำนวนผู้สูงอายุซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น 8 ล้านคน กว่า 3 ล้านคนยังทำงานอยู่ ในกลุ่มนี้ประมาณร้อยละ 90 ทำงานนอกระบบซึ่งไม่ได้รับสวัสดิการและความคุ้มครองจากการทำงาน ส่วนใหญ่เป็นงานเกษตรอีกประมาณร้อยละ 10 เป็นแรงงานในระบบซึ่งได้รับสวัสดิการและความคุ้มครองจากการทำงาน ผู้สูงอายุที่ทำงานต่อทั้งในระบบ และนอกระบบเหล่านี้ ผู้สูงอายุในภาคใต้ ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ และภาคเหนือ มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานหรือกำลังทำงานอยู่ถึงประมาณร้อยละ 40 (ตาราง 1) ผู้สูงอายุในเขตททม. ทำงานน้อยที่สุด คือประมาณร้อยละ 22 กล่าวในภาพรวมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลทำงานน้อยกว่าผู้สูงอายุนอกเขตเทศบาล แต่ทุกคนก็ทำงานให้คุณค่าแก่สังคมได้เช่นกัน

ตาราง 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของผู้อายุ 60 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ และเขตการปกครอง

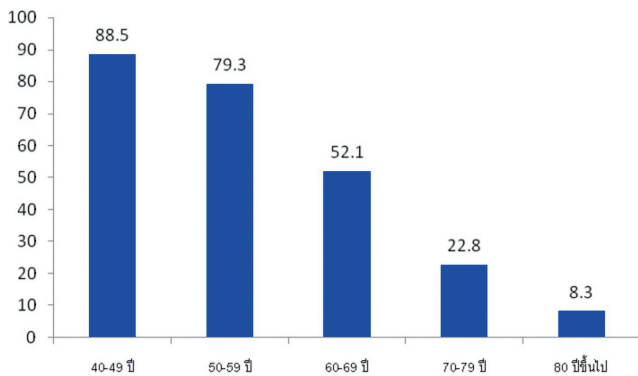
เขตการปกครอง	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ทั่วประเทศ	49.6	26.2	36.5
- ในเขตเทศบาล	38.7	22.5	29.5
- นอกเขตเทศบาล	54.0	27.7	39.5
ภาค			
- กรุงเทพมหานคร	30.6	15.3	21.8
- ภาคกลาง	45.6	27.8	35.5
- ภาคเหนือ	48.3	29.5	38.0
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	56.1	24.2	38.4
- ภาคใต้	55.3	31.4	42.0

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร ไตรมาสที่ 1: มกราคม-มีนาคม 2552 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตาราง ค หน้า 10

ในกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้น (อายุ 60 ถึง 69 ปี) พวกเขายังคงทำงานต่อไปอย่างมีคุณค่าในสัดส่วนที่สูงพอสมควร คือ มากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 52 ดังแผนภูมิ 1) พอเข้าสู่ผู้สูงอายุวัยกลาง (อายุ 70-79 ปี) อัตราการมีส่วนร่วมในการทำงานก็ลดลง แต่ก็ยังทำงานกันอยู่ คือประมาณหนึ่งในห้าของผู้สูงอายุวัยนี้ สำหรับผู้สูงอายุที่อายุ 80 ปีขึ้นไป หรือผู้สูงอายุวัยปลาย มีอีกร้อยละ 8 ที่ยังคงทำงานอย่างมีคุณค่าต่อไป

แผนภูมิ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของผู้สูงอายุ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาสที่ 1) พ.ศ. 2552 สำนักงานสถิติแห่งชาติ (แผนภูมินี้วิเคราะห์เป็นพิเศษ จากความอนุเคราะห์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ)

ดังนั้น ถ้าผู้สูงอายุรักษาตัวให้มีสุขภาพดี ในอนาคตเราอาจเห็นสัดส่วนผู้สูงอายุที่ยังทำงานเพิ่มสูงขึ้นกว่านี้ คนไทยมีค่านิยมที่สะสมมานานว่าจะต้องเลิกทำงานเมื่ออายุ 60 ปี บรรทัดฐานของสังคมที่มีอคติกับผู้สูงอายุ เห็นได้จากการดูล้อเลียน เรื่องตลก หรือคำพังเพยที่สร้างอคติและแยกผู้สูงอายุออกจากสังคม ค่านิยมเช่นนี้อาจไม่ทันกับยุคสมัย ปัจจุบันที่สุขภาพและอายุเฉลี่ยของคนไทย ยกระดับขึ้นมากมาย ว่ากันตามจริงแล้ว อายุเป็นเพียงตัวเลข คนไทยเราถ้าอยู่ในอากาศดี อาหารดี สามารถมีสุขภาพดี ทำงานไปได้ อีกนาน และอยู่ถึงอายุ 90 กว่าๆ ได้อย่างสบายๆ ยิ่งถ้าดูแลตนเองครบถ้วน และได้รับความเข้าใจจากครอบครัว สังคม

และรัฐพอสมควรแล้ว สมัยนี้คนไทยสามารถตั้งเป้าหมายชีวิตว่าจะอยู่ไปจนอายุ 100 ปีได้อย่างมีทางเป็นไปได้มาก

เป้าหมายอายุ 100 ปีจะเป็นจริงได้ ผู้สูงอายุเอง ลูกหลาน และสังคมโดยรอบต้องเตรียมตัวแต่เนิ่นๆ การเตรียมตัวของผู้สูงอายุเอง อาทิเช่น การหารายได้เสริม การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลง การรักษาสุขภาพ โดยเฉพาะการเลือกทานอาหารที่มีประโยชน์ ดื่มน้ำเปล่า ออกกำลังกาย และพักผ่อนให้เพียงพอ อีก 2 เรื่องที่มีความสำคัญ คือ การรักษาสุขภาพจิตให้ดีที่สุด หลีกเลี่ยงความเหงาและซึมเศร้า และการดำรงเครือข่ายสังคมรอบตัวทั้งครอบครัว เพื่อนพ้อง และมีสังคมใหม่ โดยทำตัวให้อยู่กับสังคมให้มากที่สุด นอกจากนี้ การรู้จักหาตัวช่วย มีอุปกรณ์เสริม เพิ่มศักยภาพให้กับตนเอง สร้างความมั่นใจ และให้คุณค่าตนเองจากประสบการณ์ที่ได้สะสมมา ตลอดจนแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่ทุกเมื่อ ก็จะทำให้ผู้สูงอายุมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่ายิ่งขึ้น

สำหรับสังคมและรัฐ เนื่องจากประชากรสูงอายุขึ้น แรงงานก็สูงอายุขึ้นด้วย การมองเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง “การรณรงค์สร้างคุณค่ารอบด้านของคนหลังวัยเกษียณ” เป็นทางออกที่สำคัญที่สุดของสังคมผู้สูงอายุ และเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เสียแล้ว การให้ความเกื้อกูลผู้สูงอายุจากสังคมสามารถเริ่มต้นง่าย โดยเลิกการกีดกันและอคติต่อผู้สูงอายุ เสริมสร้างให้ผู้สูงอายุมีกำลังใจ และกลับมาเป็นผู้สร้างผลผลิตต่อสังคมในทางใดทางหนึ่งได้ รัฐคงต้องหารูปแบบในการยืดอายุการทำงานของผู้สูงอายุออกไปตามสมควร รวมทั้งหาแนวทางเสริมความสามารถให้แก่ผู้สูงอายุ เช่น จัดรูปแบบการทำงานที่ลดส่วนลง หรือการทำงานในสภาพแวดล้อมที่เอื้อหรือเป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ตลอดจนการทำงานแบบจัดเวลาสั้นลง เพื่อให้ผู้สูงอายุมีรายได้พิเศษ และไม่เป็นภาระต่อสังคม แนวทางต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งใหม่ ที่ต้องเริ่มต้นด้วยทัศนคติที่ดีต่อผู้สูงอายุ บนพื้นฐานของการเห็นคุณค่าผู้สูงอายุ ทั้งโดยตัวผู้สูงอายุเอง คนใกล้ชิด และสังคม เพื่อให้แนวทางนี้เป็นไปได้จำเป็นต้องมีการวางแผนและการจัดการอย่างจริงจังที่มีระบบ มีข้อมูลสนับสนุนด้วยการวิจัยทางสังคมต่อไป

ฉันมองเห็นโรตัมสุหนัมา

มหาวิทยาลัยมนัสคิด จะเริ่มเจ้าภาพจัดงานฉันมองเห็นโรตัมสุหนัมาโลก ประจำปี 2554 โดยการจัดงานดังกล่าวจะมุ่งสร้างการกระตุ้นเตือนในประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือกันมองเห็นคุณค่าของโรตัมสุหนัมา ลดการแพร่ระบาดและการเสียชีวิตด้วยโรตัมสุหนัมาทั้งในคนและสัตว์ รวมทั้งปลูกจิตสำนึกในการดูแลสัตว์เลี้ยงด้วยความรักและความรับผิดชอบ

ขอเชิญท่านผู้สนใจ เข้าร่วมงานฉันมองเห็นโรตัมสุหนัมาโลก 2554
ในวันเสาร์ที่ 24 กันยายน 2554 ตั้งแต่เวลา 09.00-16.00 น.
ณ มหาวิทยาลัยมนัสคิด ศาลา

ย้อนอดีตเชอร์โนบีลสู่ฟูกูชิมะ : มหันตภัยพลังงานนิวเคลียร์

วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2529 หรือ 25 ปีก่อนชาวโลกตื่นตระหนกกับข่าวการระเบิดของโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์เชอร์โนบีล สาธารณรัฐรัสเซีย แรงระเบิดทำให้แกนปฏิกรณ์นิวเคลียร์หมายเลข 4 หลอมละลายและระเบิด มีสารปนเปื้อนกัมมันตภาพรังสีจากโรงไฟฟ้ากระจายสู่ชั้นบรรยากาศ ปกคลุมไปเกือบทั่วทั้งทวีปยุโรป เป็นผลให้เมืองเชอร์โนบีลเป็นเมืองร้าง มีผู้เสียชีวิตจากการระเบิดทันที 56 ราย และกว่า 4,000 รายเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่เกิดจากการสัมผัสกัมมันตภาพรังสี

เหตุการณ์คล้ายๆ กันเกิดขึ้นอีกครั้งในปีที่โรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ในเมืองฟูกูชิมะ ประเทศญี่ปุ่น สืบเนื่องจากแผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิซัดถล่มบริเวณชายฝั่งทะเลทางตะวันออก เกิดแรงระเบิดและการเผาไหม้อย่างรุนแรงที่อาคารของเตาปฏิกรณ์หมายเลข 2-4 ปฏิบัติการระงับเปลวเพลิงคือการระดมฉีดน้ำทะเล (ต่างจากปฏิบัติการเชอร์โนบีลที่ใช้ฝูงเฮลิคอปเตอร์บินโปรยทรายหนัก 5,000 ตัน) เพื่อลดอุณหภูมิในบ่อเก็บแท่งเชื้อเพลิงใช้แล้ว เพื่อป้องกันการหลอมละลายภายใต้การทำงานแบบเอาชีวิตรอดเป็นเดิมพันของเจ้าหน้าที่จำนวน 50 คน หรือที่เรียกว่า ฟูกูชิมะ 50 ผู้เชี่ยวชาญระบุว่า ระดับของสารกัมมันตรังสีภายในโรงไฟฟ้า อาจทำให้คนงานเสียชีวิตทันที หรือป่วย เพราะการสัมผัสสารปนเปื้อนกัมมันตรังสี อย่างไรก็ตาม ไม่มีรายงานเปิดเผยว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 50 คน ดังกล่าวเป็นใครบ้าง และได้รับผลกระทบมากน้อยอย่างไร กล่าวกันว่า ปฏิบัติการฟูกูชิมะ 50 น่าจะมีคนทำงานรวม 200 คน ผลัดเปลี่ยนกันทำงาน 4 รอบ

ในความโหดร้ายของพลังงานนิวเคลียร์ ยังมีบทเรียนให้เราได้ศึกษาจดจำ เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวในรัฐยูเครน ที่ตั้งของเมืองเชอร์โนบีล โดยเฉพาะ Pripyat ชุมชนที่อยู่อาศัยของประชากร 50,000 คน รวมทั้งแรงงานของโรงไฟฟ้าเชอร์โนบีลซึ่งอยู่ใกล้เคียง หลังเตาปฏิกรณ์ระเบิด 36 ชั่วโมง ได้มีการอพยพผู้คนออกไป โดยคาดหวังว่าจะเป็นการย้ายชั่วคราว เพียงสองสามวันเท่านั้น แต่ชาวเมืองก็ไม่มีโอกาสได้กลับมาอยู่ที่อยู่อาศัยอีกเลยนับจากวันนั้น

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวได้รับอนุญาตเข้าเยี่ยมชมสถานที่รอบนอกจากบริเวณรัศมี 30 กิโลเมตรจากเครื่องปฏิกรณ์ที่ระเบิด เพราะระดับรังสียังคงอยู่ในระดับที่สูง จุดสังเกตที่ใกล้ที่สุดอยู่ห่าง 200 เมตรและเป็นจุดที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว เพราะไม่มีระดับรังสีที่มากเกินไป การท่องเที่ยวแบบวันเดียวที่ได้รับการรับรอง ราคา 100 - 300 ดอลลาร์ต่อคน โฆษกรัฐยูเครนกล่าวว่า **“การเดินทางไปเยี่ยมชมเชอร์โนบีลจะเปลี่ยนพวกเขา คนจะรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ควรตระหนักถึงจากกรณีภัยพิบัตินิวเคลียร์”**

เหตุการณ์เมื่อ 25 ปีที่แล้วเป็นมหันตภัยแห่งมนุษยชาติที่ยากต่อการเยียวยา ใครจะคาดเดาได้ว่าสิ่งที่ไม่อยากให้เกิดขึ้นจะย้อนกลับมาหาเราอีกและสาหัสกว่าเดิม หรือมนุษย์เอาเปรียบธรรมชาติจนขาดสมดุล

ที่มา <http://www.bbc.com/travel/gallery/20110301-chernobyl-unlikely-tourist-spot?OCID=fbtv1>
สืบค้นเมื่อ 11 กรกฎาคม 2554
<http://www.bbc.com/travel/feature/20110228-a-day-trip-to-chernobyl> สืบค้นเมื่อ 11 กรกฎาคม 2554
<http://thairecent.com> สืบค้นเมื่อ 11 กรกฎาคม 2554
<http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-pacific>
สืบค้นเมื่อ 11 กรกฎาคม 2554

หลังจากผู้อ่านได้รู้จักกับโครงการ ITC-ประเทศไทย หรือ International Tobacco Control - Thailand ในเรื่องการควบคุมการบริโภคบุหรี่และผลิตภัณฑ์ยาสูบอื่นๆ จากจดหมายข่าวปีที่ 31 ฉบับที่ 4 แล้ว บทความนี้จะขอต่อด้วยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการเลิกสูบบุหรี่ เป็นการใช้อ้างอิงข้อมูล 5 ปีต่อเนื่องกัน ตั้งแต่การเก็บข้อมูลรอบแรกในปี 2548 จนถึงรอบที่ 4 ในปี 2552 การวิเคราะห์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในช่วงเวลา 5 ปี (ที่มีข้อมูล) โดยสนใจว่าเมื่อเวลาผ่านไปแล้ว ผู้สูบบุหรี่จะเลิกสูบบุหรี่หรือยังคงสูบบุหรี่ต่อไปนั้นมียะไรเป็นปัจจัยกำหนด

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,000 คน ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งทั้งหมดเป็นผู้สูบบุหรี่ในการสำรวจรอบแรกนั้น เราพบว่าเกือบสามในสี่ (ร้อยละ 73) ยังคงเป็นผู้สูบบุหรี่ตลอดทั้งสี่รอบการสำรวจ มีเพียงร้อยละ 8 รายงานในการสำรวจรอบที่ 2 ว่าเป็นผู้เลิกสูบบุหรี่ และสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้จนถึงการสำรวจในรอบที่ 4 อีกประมาณร้อยละ 7 เลิกสูบบุหรี่ในรอบที่ 3 ถึงรอบที่ 4 และอีกร้อยละ 7 เลิกสูบบุหรี่ได้ในรอบที่สี่ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า ผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ต้องการเลิกสูบบุหรี่ และเคยพยายามเลิกสูบบุหรี่มาแล้วอย่างน้อยหนึ่งครั้ง

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติแบบหลายตัวแปรสะท้อนให้เห็นความสำคัญของเพศ อายุ ระดับของการติดสารนิโคติน (วัดโดยนับเวลาตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเวลาที่ต้องการสูบบุหรี่มวนแรก) ความตั้งใจที่จะเลิกสูบบุหรี่ และความเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ถ้าถือเอาการเลิกสูบบุหรี่ติดต่อกันเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 6 เดือน คือ การเลิกสูบบุหรี่ (ซึ่งเป็นการวัดโดยทั่วไป) ผลการวิเคราะห์ชี้ว่า ผู้สูบบุหรี่ที่อายุน้อยกว่า ผู้สูบบุหรี่ที่ตอบว่าตนเองติด

บุหรี่ไม่มาก ผู้สูบบุหรี่ที่ตั้งใจจริงจังที่จะเลิกสูบบุหรี่ และผู้สูบบุหรี่ที่เชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้อย่างแน่นอนเป็นผู้มีโอกาสสูงที่จะเลิกสูบบุหรี่ได้ และเมื่อวัดการเลิกสูบบุหรี่ได้โดยถือเอาการรายงานว่าเป็นผู้เลิกสูบบุหรี่ทั้งรอบที่สามและรอบที่สี่ติดต่อกัน พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้คือ การมีอายุมาก ความเป็นผู้หญิง และความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้

จะเห็นว่าผลการวิเคราะห์ที่ได้ ชี้ให้เห็นความต่อเนื่องมากกว่าความเปลี่ยนแปลง ในด้านหนึ่งสะท้อนความจริงที่ท้าทายว่า ผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ยังคงสูบบุหรี่ต่อไป และไม่อาจเลิกสูบบุหรี่ได้ ความจริงที่ว่า เมื่อคุณได้เริ่มต้นสูบบุหรี่แล้ว แม้ยากเลิกสูบบุหรี่และได้ลองพยายามเลิกสูบบุหรี่แล้ว โอกาสที่จะเลิกสูบบุหรี่ได้สำเร็จไม่ใช่เรื่องง่ายเลย อย่างไรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่งก็สะท้อนความจริงที่เป็นกำลังใจให้ผู้สูบบุหรี่และผู้ที่คิดจะเลิกสูบบุหรี่อยู่เหมือนกัน กล่าวคือ เมื่อผู้สูบบุหรี่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ ส่วนใหญ่จะยังสามารถรักษาสถานะของผู้เลิกสูบบุหรี่ไว้ได้ มากกว่าที่จะกลับไปสูบบุหรี่อีก

สิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะบอกก็คือ ผู้สูบบุหรี่ต้องมีความตั้งใจและสังคมต้องให้กำลังใจผู้สูบบุหรี่ แม้การสูบบุหรี่เป็นการเสพติด แต่เป็นการเสพติดที่ผู้สูบบุหรี่สามารถเลิกได้ ไม่ใช่เรื่องที่เราจะมาพูดกันลอยๆ แต่เป็นเรื่องชัดเจนที่มีหลักฐานจากการวิจัยสนับสนุนว่า การเลิกสูบบุหรี่ได้ส่วนหนึ่งอยู่ในความควบคุมของตัวผู้สูบเอง ถ้าหากผู้สูบบุหรี่มีความตั้งใจและความเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะก้าวให้พ้นจากความต้องการนิโคติน ในส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน หากต้องการให้สังคมนี้ปลอดจากสิ่งเสพติดที่เรียกว่าบุหรี่แล้ว โปรแกรมที่สนับสนุน สร้างกำลังใจ ความเชื่อมั่น และความศรัทธาให้กับผู้สูบบุหรี่ จะยังเป็นสิ่งจำเป็น

สำนักงานวิจัยประชากรและสังคม จัดอบรมระยะต้นทาง ประจำปี 2554

2. “การจัดงานเชิงปฏิบัติการ” วันที่ 6 พฤศจิกายน 12 วัน
(สำหรับเจ้าหน้าที่ฐานความรู้-ประสบการณ์การวิจัยระดับต้น-กลาง)
ระหว่างวันที่ 10-21 ต.ค. 54
3. “การจัดตั้งทีมและประเมินผลโครงการ” พฤศจิกายน 12 วัน
ระหว่างวันที่ 10-21 ต.ค. 54

ผู้ที่สนใจสามารถติดต่อสมัครได้ที่ : **วริศรา ไคว้จัน**
เจ้าหน้าที่ประสานงานการอบรมฯ สำนักงานวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล โทรศัพท์ 02 441 0201-4 ต่อ 301
โทรสาร 02 441 9333 มือถือ 083 706 2822
e-mail: prmnrb@mahidol.ac.th
website: www.ipssr.mahidol.ac.th

ผู้อ่านที่ติดตามจดหมายข่าวเป็นประจำคงพอจำจดหมายข่าวฉบับที่ 3 ของปีนี้ได้ว่า ผู้เขียนได้เล่าเกี่ยวกับโครงการแชมป์ซี ซึ่งเป็นโครงการศึกษาเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กที่พ่อแม่ของพวกเขามองไปใช้แรงงานในต่างประเทศมาแล้ว สำหรับฉบับนี้ ผู้เขียนก็นำเรื่องที่คล้ายๆ กับโครงการแชมป์ซีมาเล่าสู่กันฟังอีก แต่คราวนี้เป็นโครงการศึกษาสุขภาวะของลูกๆ ที่มีพ่อแม่ย้ายถิ่นไปทำงานภายในประเทศไทย

โครงการวิจัย “การย้ายถิ่นภายในประเทศของพ่อแม่กับสุขภาวะของลูกในถิ่นต้นทาง” (Children Living Apart from Parents due to Internal Migration : CLAIM) ซึ่งต่อจากนี้จะขอเรียกว่า “โครงการเคลม” เป็นอีกโครงการวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมี รศ.ดร. อารี จำปากลาย และคณะ ที่ต้องการหาคำตอบว่า เมื่อพ่อแม่ย้ายถิ่นในประเทศ (ไปทำงานในจังหวัดอื่น) จะมีผลกระทบต่อสุขภาวะและความอยู่ดีมีสุขของลูกในถิ่นต้นทางอย่างไร โครงการเคลมได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่กลางปี 2553 และจะเสร็จสิ้นในเดือนกันยายน 2554 นี้

หากจะว่าไป โครงการเคลมมีอะไรๆ ที่คล้ายคลึงกับโครงการแชมป์ซีอยู่ไม่น้อย นับตั้งแต่การออกแบบการวิจัยที่นักวิจัยของสถาบันฯ ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่มคือ ผู้รับผิดชอบครัวเรือน ผู้ดูแลหลัก และเด็กเป้าหมาย ซึ่งเหมือนกับโครงการแชมป์ซี ส่วนข้อคำถามในแบบสอบถามมีทั้งส่วนที่ปรับจากโครงการ MICS Migration ขององค์การยูนิเซฟ และส่วนที่ปรับจากโครงการแชมป์ซี มีความตั้งใจให้โครงการนี้คล้ายคลึงกับโครงการแชมป์ซี เพื่อให้สามารถนำไปศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบระหว่างการย้ายถิ่นภายในและระหว่างประเทศนั่นเอง สำหรับความแตกต่าง คือ เด็กเป้าหมายของโครงการเคลมเป็นเด็กที่มีอายุ 8-15 ปี ไม่ใช่ 3-5 และ 9-11 ปี เหมือนโครงการแชมป์ซี นอกจากนี้ พื้นที่ศึกษาครั้งนี้อยู่ในอำเภอหนึ่งของจังหวัดขอนแก่นและพิษณุโลก

ในการประเมินสุขภาวะของเด็กนั้น โครงการนี้ก็ประเมินทั้งสุขภาวะด้านร่างกายและจิตใจ สำหรับสุขภาวะด้านร่างกายเป็นการถามจากผู้ดูแลหลัก เกี่ยวกับการเจ็บป่วยเล็กน้อยของเด็กเป้าหมายในรอบ 2 สัปดาห์ก่อนการสัมภาษณ์ และการเจ็บป่วยร้ายแรงของเด็กในช่วง 6 เดือนก่อนการสัมภาษณ์ ไม่มีการชั่งน้ำหนักหรือวัดส่วนสูง เนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการจัดซื้ออุปกรณ์ชั่งน้ำหนัก-วัดส่วนสูง ส่วนการประเมินสุขภาวะด้านจิตใจ โครงการนี้ยังคงเลือกใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) เหมือนกับที่ใช้ในโครงการแชมป์ซี

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว โครงการเคลมได้สอบถามเด็กเป้าหมายถึงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่และดื่มเหล้า เนื่องจากคำถามที่ใช้ในนั้น อาจทำให้เด็กเกิดความอึดอัด ไม่สบายใจ หรือไม่อยากตอบคำถาม ดังนั้น คณะนักวิจัยจึงเลือกใช้ “บัตรคำตอบ” เพื่อให้เด็กเป้าหมายชี้ที่คำตอบโดยไม่ต้องออกเสียง ซึ่งวิธีนี้ สร้างความสบายใจกับเด็กมาก เพราะเด็กๆ ไม่ต้องกังวลว่าจะมีผู้ใหญ่คนใดได้ยินคำตอบของตนเอง

ณ เวลานี้ โครงการเคลมได้เก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว คณะนักวิจัยได้ประมวลผลเบื้องต้นและนำเสนอไว้ในการประชุมวิชาการ “ลูกๆ เป็นอย่างไร เมื่อพ่อแม่ต้องไปทำงานที่อื่น” (Parental Migration: What Happen to Stay-behind Children) เมื่อวันศุกร์ที่ 8 กรกฎาคม 2554 ณ ห้องราชวัติอาคารประชาสังคมอุดมพัฒน์ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม จากการนำเสนอ นั้น คณะนักวิจัยได้ตั้งข้อสังเกตจากสิ่งที่ค้นพบดังต่อไปนี้

- * ครัวเรือนย้ายถิ่นมองการย้ายถิ่นในด้านดีมากว่า ครัวเรือนไม่ย้ายถิ่น
- * ครัวเรือนย้ายถิ่นมองผลดีของการย้ายถิ่นที่มีต่อครอบครัวมากกว่าผลดีที่มีต่อเด็ก และมองผลดีของการย้ายถิ่นของพ่อแม่มากกว่าของแม่
- * พ่อแม่ส่วนใหญ่เคยจากลูกไปทำงานที่อื่น และจากไปเป็นเวลานาน
- * สุขภาพกายและใจของลูกที่พ่อแม่ย้ายถิ่นไม่แตกต่างจากของลูกที่พ่อแม่ไม่ย้ายถิ่น
- * เด็กๆ ที่ทั้งพ่อและแม่ย้ายถิ่นมีความเสี่ยงที่จะมีสุขภาวะด้อยกว่า
- * เด็กที่พ่อแม่ไม่ย้ายถิ่นจะทำงานหารายได้ช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าเด็กที่พ่อแม่ย้ายถิ่น

ทั้งหมดข้างต้นนี้ เป็นเพียงอีกตัวอย่างจากงานวิจัยของสถาบันฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการย้ายถิ่นและผลกระทบที่มีต่อผู้ที่อยู่เบื้องหลัง สำหรับผลการศึกษาโดยละเอียดจากโครงการเคลมนั้น คาดว่าน่าจะเผยแพร่ได้ภายในสิ้นปี 2554 นี้ อย่างแน่นอน

เนื่องในวันประชากรโลก 2011

ใครจะมองว่าผมขี้บ่นเป็นคนแก่ก็ช่างเถิด ผมขอพรวดพราดตัววลีซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า วันเวลาช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน โลกคงเล็กลงจริงๆ จึงหมุนรอบตัวเองได้ไวขึ้น มาถึงวันนี้เวลาของปี 2554 ก็ผ่านไปเกินกว่าครึ่งปีแล้ว นึกถึงตัวเองเพิ่งประกาศผลอายุครบ 5 รอบ เป็นน้องใหม่ในกลุ่มประชากรสูงวัยไปเมื่อไม่นานมานี้เอง วันนี้ผมกลายเป็นรุ่นพี่คอยต้อนรับ สว. น้องใหม่ไปเสียแล้ว

ยังดิ้นะ ที่เราแบ่งผู้สูงอายุออกเป็น 3 ช่วงวัย เราเรียกคนที่อายุ 60-69 ปีว่าเป็น “ผู้สูงอายุวัยต้น” หรือจะเรียกให้อ่อนใจขึ้นมาอีกนิดว่าเป็น “ผู้สูงอายุวัยเยาว์” ก็ได้ คนที่อายุ 70-79 ปี เราเรียกว่า “ผู้สูงอายุวัยกลาง” และกลุ่มคนอายุ 80 ปีขึ้นไปเรียกว่า “ผู้สูงอายุวัยปลาย” แล้วยังแถมมีกลุ่ม “ศตวรรษิกชน” คนอายุร้อยปีขึ้นไปเพิ่มเข้ามาอีก แบ่งคนแก่ออกเป็นหลายกลุ่มอย่างนี้ ผมก็ยังพูดได้ว่า ตอนนี้ผมยังเป็นเพียง “ผู้สูงอายุวัยเยาว์” ที่มีผู้อาวุโสกว่าอยู่อีกมากมาย

ผมบ่นเรื่องเวลาผ่านไปเร็ว เพราะนึกถึงว่า วันจันทร์ที่ 11 กรกฎาคม นี่ก็ถึง “วันประชากรโลก” อีกแล้ว เหตุที่ผมนึกถึงวันประชากรโลก ไม่ใช่เพียงเพราะผมต้องทำงานเกี่ยวกับประชากรเท่านั้น หากเป็นเพราะระยะเวลาที่ผมอยู่ในวงการนี้นานพอที่ได้เห็นกำเนิดวันประชากรโลกเมื่อ 24 ปีก่อน

“ทำไมจึงถือเอาวันที่ 11 กรกฎาคม เป็นวันประชากรโลก?”

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (United Nations Population Fund) ได้คำนวณประชากรที่มีชีวิตอยู่บนโลกของเราในวันนี้ว่า มีจำนวนครบ 5 พันล้านคนในวันที่ 11 กรกฎาคม 2530 และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา องค์การสหประชาชาติก็ให้ถือเอาวันที่ 11 กรกฎาคมของทุกปีเป็นวันประชากรโลก ในวันประชากรโลกแต่ละปี จะมีการจัดกิจกรรมพิเศษ รมรณรงค์เรียกร้องให้รัฐบาลและประชาชนของประเทศต่างๆ ได้เห็นความสำคัญ of ประชากร ทั้งในแง่ของการเปลี่ยนแปลงขนาด โครงสร้าง การกระจายตัว และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ปี 2554 ประชากรโลกมีจำนวนถึง 7 พันล้านคนแล้ว

หลังจากปี 2530 ปีที่ประชากรโลกมีจำนวนครบ 5 พันล้านคน ชาวโลกก็เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ เราลองนึกภาพดู แต่ละปีๆ มีคนเพิ่มขึ้นบนโลกใบนี้เกือบร้อยล้านคน ตามการคำนวณขององค์การสหประชาชาติ ประชากรโลกมีจำนวนครบ 6 พันล้านคนเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2542 ห่างจากปีที่โลกมีประชากร 5 พันล้านคน 12 ปี และอีก 12 ปีต่อมา ในเดือนตุลาคม 2554 นี้ วันที่เท่าไรยังไม่แจ้ง สหประชาชาติคาดประมาณว่าประชากรโลกจะมีจำนวนถึง 7 พันล้านคน

ประชากรและการพัฒนา 6

ตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมา ประชากรโลกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งพันล้านคนในช่วงเวลา 12 ปี เท่ากับเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยปีละ 83 ล้านคน ปีๆ หนึ่งผู้คนที่เพิ่มขึ้นในโลกมีจำนวนมากกว่าประชากรทั้งหมดของประเทศไทยเสียอีก

ประเทศไทยจัดงานประชากรก่อนองค์การสหประชาชาติ

ผมอยากบันทึกความหลังไว้ตรงนี้ว่า ความจริงแล้วประเทศไทยของเราจัดงานประชากรโดยนำเอาจำนวนประชากรเมื่อครบเลขหลักถ้วนๆ อย่างนี้มาก่อนองค์การสหประชาชาติเสียอีก

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดลจัดงานเนื่องในโอกาสประชากรของประเทศไทยครบ 50 ล้านคนในปี 2527 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้ตระหนักถึงคุณภาพประชากรซึ่งมีจำนวนมากถึง 50 ล้านคน ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจถึงสภาพปัญหาประชากรในปัจจุบันและอนาคต เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนชีวิตและครอบครัวต่อไป

ในปีนั้น เราจัดให้มีการประกวดเรียงความแบ่งเป็น 3 ระดับ ประเภทนักเรียน นิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป กำหนดหัวข้อ “ประชากร 50 ล้านกับการพัฒนาคุณภาพ”

ประเภทนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กำหนดให้เขียนเรียงความในหัวข้อ “ชีวิตที่มีคุณค่า” และสำหรับเด็กเล็กนักเรียนระดับประถมศึกษาให้เขียนในหัวข้อ “ครอบครัวของฉัน”

การจัดประกวดเรียงความครั้งนั้น เราได้ผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีชื่อเสียงหลายท่านมาช่วยเป็นกรรมการตัดสินเรียงความ ศาสตราจารย์ คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร ได้ให้เกียรติเป็นประธาน คุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ คุณสุจิตต์ วงษ์เทศ คุณวณิช จรุงกิจอนันต์ คุณสุชาติ สวัสดิ์ศรี เป็นกรรมการ

เราจัดพิธีมอบรางวัลผู้ชนะการประกวดเรียงความกันที่ห้องประชุมกรมประชาสัมพันธ์ (ตั้งอยู่บนถนนราชดำเนินในขณะนั้น) เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2527 พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และผู้บัญชาการทหารบกในขณะนั้นให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธี มีรายการกระจายเสียงถ่ายทอดสด การสนทนาปัญหาประชากรเรื่อง “เมื่อมี 50 ล้านชีวิต เราควรคิดทำอะไรกันบ้าง” ผู้ร่วมสนทนามีศาสตราจารย์ คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร มรว.ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ และ คุณวณิช จรุงกิจอนันต์

ผมเชื่อว่าการจัดงาน 50 ล้านประชากรไทยในคราวนั้นมีส่วนอย่างมากที่จูงใจให้กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติจัดงานในโอกาสที่ประชากรโลกมีจำนวนครบ 5 พันล้านคนในอีก 3 ปีต่อมา คือ ในวันที่ 11 กรกฎาคม 2530

60 ล้านประชากรไทย

12 ปีต่อมา เมื่อประชากรของประเทศไทยมีจำนวนครบ 60 ล้านคนในปี 2539 ประเทศไทยก็จัดงานใหญ่ขึ้นอีก กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เป็นแม่งาน โดยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ นักประชากรศาสตร์ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ช่วยคิดคำนวณเวลา นาที ที่เด็กไทยคนที่ 60 ล้านจะลืมตาขึ้นมาดูโลก

เวลาประมาณ 9 โมงเช้าของวันที่ 2 พฤศจิกายน 2539 รายการ “ประชากรไทย 60 ล้านคน” ได้ถ่ายทอดออกอากาศจากสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 มีการสนทนาเรื่องปัญหาประชากร ผู้ร่วมสนทนามีผมในฐานะนักประชากรศาสตร์ อธิบดีกรมอนามัย และผู้อำนวยการกองการทะเบียน กรมการปกครอง รายการที่นำขึ้นเด่นคือการถ่ายทอดสดการทำคลอดจากโรงพยาบาลตามจังหวัดต่างๆ หลายแห่ง หลังจากรายการโทรทัศน์เข้าวันนั้นแล้ว กรมอนามัยได้มีการแจกรางวัลเด็กที่เกิดเป็นคนที่ 60 ล้านของประเทศไทยด้วย นำเสียดายที่ผมไม่ได้เก็บข้อมูลหลักฐานว่าเด็กคนนั้นชื่ออะไร เกิดที่ไหน เป็นลูกเต้าเหล่าใคร

โลก 7 พันล้าน แต่ไทยไปไม่ถึง 70 ล้านเสียแล้ว

เท่าที่ผ่านมา การฉลองประชากรครบเลขหลักถ้วนๆ อย่างนี้ โลกจะตามหลังประเทศไทยอยู่ 3 ปี เมื่อประเทศไทยมี

ประชากรครบ 50 ล้านในปี 2527 อีก 3 ปีต่อมา โลกก็มีประชากรครบ 5 พันล้าน เมื่อประเทศไทยฉลองเด็กเกิดเป็นคนที 60 ล้านในปี 2539 อีก 3 ปีต่อมา โลกก็มีประชากรครบ 6 พันล้านคน

หลังจากมีประชากร 60 ล้านคนแล้ว ประเทศไทยก็ดูเหมือนจะเนือๆ ลงในการเจริญพันธุ์ผลิตประชากร ประชากรไทยไม่เติบโตคู่ขนานไปกับประชากรโลกเหมือนเมื่อ 20-30 ปีก่อนเสียแล้ว เราปล่อยให้ประชากรโลกเพิ่มแซงหน้าขึ้นไปจนจะครบ 7 พันล้านคนในอีก 2-3 เดือนข้างหน้า ในขณะที่ประชากรของประเทศไทย ถ้าไม่นับแรงงานต่างชาติจากประเทศเพื่อนบ้านจำนวนมากแล้ว ก็มิอยู่ไม่เกิน 64 ล้านคน สำนะโนประชากรปี 2553 นับจำนวนประชากรในประเทศไทยทั้งหมดได้ 65.4 ล้านคน แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทย 62.1 ล้านคน และประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยอีก 3.3 ล้านคน

เดี๋ยวนี้ประเทศไทยมีประชากรเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 3 แสนกว่าคนเท่านั้น เรามีเด็กเกิดใหม่ปีละไม่ถึง 8 แสนคน และมีคนตายไปปีละ 4 แสนกว่าคน

คุณภาพประชากรสำคัญกว่าปริมาณ

ผมนำเรื่องประชากรโลกมีจำนวนครบ 5 - 6 - 7 พันล้านคน และประชากรไทยครบ 50 - 60 ล้านคนมาเล่าสู่กันฟังในครั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงขนาดของประชากร แต่ขนาดประชากรที่เติบโตขึ้นนั้นยังไม่สำคัญเท่าคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นประชากรของทั้งโลก หรือเฉพาะของประเทศไทย ถ้าเรามองผ่าน “จำนวน” ของประชากรไปแล้ว ก็คงพอจะเห็นภาพว่า ประชากรจำนวนมากมายที่อยู่ในโลกและในประเทศไทยนั้นยังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่เท่าเทียมกัน เราอาจมองเห็นประชากรบางส่วนอดอยากยากจน บางส่วนด้อยโอกาส บางส่วนไม่ได้รับความยุติธรรม บางส่วนถูกละเมิดสิทธิแห่งความเป็นมนุษย์ ฯลฯ

ประเทศไทยยอมให้ประชากรโลกแซงหน้าไปแล้วในเรื่องอัตราเพิ่มประชากร ประชากรไทยเพิ่มช้าลงอย่างมาก เรามีเด็กเกิดน้อยลงเรื่อยๆ ที่จริงแล้วในสถานการณ์อย่างนี้ เราควรถือเป็นโอกาสอันดีที่มีเด็กเกิดจำนวนน้อย ปีละไม่ถึง 8 แสนคน ไม่มากเท่าเด็กเกิดปีละล้านกว่าคนเหมือนเมื่อ 20 - 30 ปีก่อน แทนที่จะไปกังวลเรื่องปริมาณ เราหันมาเน้นเรื่องคุณภาพของการเกิดกันดีกว่า ต่อไปนี้ เราควรรณรงค์ให้สังคมเห็นคุณค่าของเด็กไทยที่เกิดใหม่แต่ละราย สังคมต้องมีส่วนช่วยทำนุบำรุงเลี้ยงดูเด็กเกิดใหม่ทุกรายให้มีคุณภาพดีที่สุดใน

เมื่อ 30 - 40 ปีก่อน ประเทศไทยมีนโยบายชะลอการเพิ่มประชากร มาวันนี้เรามาเร่งรณรงค์ส่งเสริมคุณภาพประชากรกันดีกว่า เด็กเกิดน้อย แต่ให้การเกิดทุกรายมีคุณภาพ และเมื่อเด็กเกิดมาแล้ว ก็พัฒนาพวกเขาเหล่านั้นให้มีคุณภาพดีจนเติบโตเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศสืบต่อไป

วิทยาศาสตร์เชื่อได้แค่ไหน

มนุษย์เราดำเนินชีวิตตามความเชื่อของตนเอง ความเชื่อนี้เกิดจากการเรียนรู้ที่ได้รับมาตั้งแต่เกิดจากคนใกล้ชิด เช่น เมื่อเป็นเด็กอยู่ใกล้ชิดพ่อแม่ ได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ จึงเชื่อพ่อแม่และทำตามคำสั่งสอนของพ่อแม่ พอโตขึ้นเข้าโรงเรียนก็เชื่อครูและปฏิบัติตามสิ่งที่ครูสอน แต่เมื่อเป็นวัยรุ่นกลับทำตามอย่างเพื่อน เพราะเชื่อเพื่อนมากกว่าพ่อแม่และครู ครั้นพอเป็นผู้ใหญ่จึงเริ่มแสวงหาความเชื่อของตนเอง

การแสวงหาความเชื่อให้ตนเองนั้นจะเกิดขึ้นได้ด้วยการศึกษา ซึ่งไม่ได้เป็นแค่การศึกษาในโรงเรียนเท่านั้น แต่เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยการรู้จักใช้ความคิดและสติปัญญา เพื่อแยกแยะเอาเฉพาะสิ่งที่น่าเป็นประโยชน์มาใช้ ส่วนผู้ที่ไม่สนใจที่จะศึกษาก็จะถูกชักนำให้ทำตามจากสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่มีอยู่ทั่วทุกหัวระแหง ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งกลับเข้านอน จนอาจทำให้สังคมไทยเป็นสังคมบริโภคนิยม

บริโภคนิยมสนับสนุนให้คนเชื่อว่า มากดีกว่าน้อย ไม่ว่าจะ เป็นทั้งในด้านปริมาณหรือราคา โดยไม่สนใจในจุดหมายที่แท้จริงของการใช้สอย เช่น เสื้อผ้าที่มีจุดหมายเพื่อใช้ห่อหุ้มร่างกาย ให้ร่างกายมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ไม่ร้อนหรือหนาวจนเกินไป แต่ด้วยการโฆษณาจึงมีผลทำให้คนส่วนมากใส่เสื้อผ้าตามสมัยนิยม ใช้เสื้อผ้าราคาแพงและมีหลายชุดเกินความจำเป็น

ในความเป็นจริงแล้ว มากไม่ได้ดีกว่าน้อย หรือน้อยไม่ได้ดีกว่ามาก แต่อยู่ที่ความพอดีหรือพอเพียง ซึ่งแต่ละคนต้องใช้สติปัญญาของตนเองคิดได้เองว่า พอดีและพอเพียงของตนเป็นอย่างไร ดังนั้นความเชื่อแต่เพียงอย่างเดียวย่อมไม่สามารถทำให้มนุษย์ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพได้ แต่มนุษย์ต้องใช้สติปัญญาคบคู่ไปด้วย

ปัจจุบันคนส่วนใหญ่เชื่อในวิทยาศาสตร์ เพราะผลของวิทยาศาสตร์ทำให้เกิดสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ที่ช่วยให้มนุษย์มีความสะดวกสบาย โดยลืมนึกไปว่าสิ่งที่ทำให้สะดวกสบายเป็นเพียงเรื่องของกายเท่านั้น ไม่ได้รวมความสุขซึ่งเป็นเรื่องของความสบายทางใจเข้าไปด้วย ข้อด้อยนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาของวิทยาศาสตร์ ที่สนใจเฉพาะสิ่งที่วัดได้และเป็นกายภาพ โดยไม่สนใจเรื่องของจิตใจที่วัดและจับต้องไม่ได้ ซึ่งเราต้องตระหนักในจุดอ่อนนี้

เมื่อผู้ผลิตสินค้ารู้ว่าผู้บริโภคเชื่อในวิทยาศาสตร์ จึงมักนำผลวิจัยทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุนให้คนใช้สินค้าของตน จนบางครั้งถึงกับบิดเบือนข้อค้นพบที่แท้จริง หรือปกปิดผลวิจัยที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสินค้าของตน ดังเช่น บริษัทผลิตบุหรี่ที่บิดเบือนผลวิจัยของสารนิโคตินในบุหรี่ว่า ไม่เป็นสารเสพติดหรือบริษัทผลิตนมผงที่โฆษณาว่า นมผงดีกว่านมแม่ เป็นต้น ผู้บริโภคจึงต้องใช้สติปัญญาของตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ เพื่อจะได้ไม่ถูกหลอก

ระเบียบวิธีของการศึกษาทางวิทยาศาสตร์นั้น ใช้หลักการและเหตุผลเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานที่ตั้งไว้ การพิสูจน์อาจทำได้หลายวิธี แต่ถ้าใช้วิธีการหรือกระบวนการที่เหมือนกัน ผลลัพธ์ก็ต้องเหมือนกันด้วยไม่ว่าจะทำซ้ำกี่ครั้งก็ตาม

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์มักจะทำในห้องทดลองที่สามารถควบคุมปัจจัยต่างๆ ได้ โดยตัดปัจจัยที่คิดว่าไม่เกี่ยวข้องออกไปให้หมด เหลือแต่ปัจจัยที่ศึกษาเท่านั้นก็ตาม แต่ก็ยังมีผลวิจัยที่ขัดแย้งกันให้เห็นอยู่เนืองๆ ดังเช่นผลวิจัยที่ได้รับรางวัลอโนเบล ในปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2553)

รางวัลอโนเบล สาขาเคมี ได้มอบให้กับนักวิจัยปัวโตรโก 1 คน กับนักวิจัยอเมริกัน 2 คน ที่เสนอผลงานวิจัยว่า โคคา-โคลามีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้ออสุจิ และได้มอบให้กับนักวิจัยได้หั่น 4 คน ในงานวิจัยที่ให้ผลตรงข้ามคือ ทั้งโคคา-โคล่าและเป๊ปซี่-โคล่าไม่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้ออสุจิ

รางวัลอโนเบล: รางวัลสำหรับงานวิจัยที่กระตุ้น “ตุ้มหัวเราะ” ก่อน “ตุ้มความคิด”

เสวนาได้ขยายคาประชากร

จัดกิจกรรมเป็นประจำทุกวันพุธ เวลา 12.30-13.30 น. ที่สถาบันวิจัยประชากรและสังคม สนใจกำหนดการเสวนาแต่ละเดือนดูที่ www.ipsr.mahidol.ac.th

“Using Group Commitment to Promote Smoking Cessation in Rural Thailand” โดย Mr. Justin S. White, Ph.D. Candidate from University of California-Berkeley, USA 1 มิ.ย. 54

“Child and Family Health and Development in the Global Community” โดย Lutchmie Narine, Ph.D. and Ambika Krishnakumar, Ph.D. College of Human Ecology, Syracuse University, USA 15 มิ.ย. 54

“Social Contact Affecting Health Status of Older People (presented in Thai)” โดย Ms. Suporn Jarassit, M.A. Program in Population and Social Gerontology, IPSR 22 มิ.ย. 54

“The Impact of Ill-health on the Economic of Elderly” โดย Ms. Kanjana Tisayaticom, Ph.D. Program in Demography, IPSR 29 มิ.ย. 54

“Access to, and Effective Use of Malaria and HIV/AIDS Services for Minorities and Migrants: Citizenship, Ethnicity, and Location in Northern Thailand” โดย Peter Kunstadter, Ph.D., Mahidol Migration Center Advisory Board Member, Chiang Mai 30 มิ.ย. 54

“Lessons Learned from the Avahan Project in Bangalore, India” โดย Lect.Dr.Kerry Richter and Ms. Dusita Phuengsamran 6 ก.ค. 54

“Knowledge sharing from the workshop of “Migration and Health in China”, Guangzhou, China” โดย Lect. Dr. Chalernpol Chamchan 13 ก.ค. 54

“นักวิจัยทางสังคมศาสตร์จะมาเป็นนักวิจัยการตลาดได้อย่างไร” โดย: ผศ. ดร. จิรายุส ทุมมนตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอีสต์แฮมป์ชัวร์ 27 ก.ค. 54

เสน่ห์ของกานา (ตอนที่ 1)

...เมษายน 2554 ณ เมืองอักกรา ประเทศกานา...

ทันทีที่เครื่องบินลี้มนั้ลงที่สนามบินนานาชาติ ที่เมืองอักกรา ประเทศกานา ก็เป็นเวลาเที่ยงตรง ตามเวลาท้องถิ่น ซึ่งช้ากว่า เวลาในประเทศไทย 7 ชั่วโมง ฉันขยับร่างกายเพื่อผ่อนคลาย ความเมื่อยล้าจากการเดินทาง และเตรียมหยิบสัมภาระเพื่อลง จากเครื่อง พอออกจากเครื่องฉันรู้สึกหิวและมองไป รอบๆ นี่เป็นการบินเที่ยวครั้งแรกในต่างแดน ที่สำคัญ...ธรรมชาติ ชะที่ไหน ฉันอยู่ในแอฟริกา...ดินแดนที่เคยฝันว่าอยากมา ดู ชาติฟ้าในทะเลเคนยา หรือไม่ก็มาชมมหาสมุทรในทะเลอินเดีย แต่ฉันก็มาชมมหาสมุทรในทะเลอินเดีย แต่ฉันก็มาชมมหาสมุทรในทะเลอินเดีย

ก่อนที่จะผ่านเข้าจุดตรวจคนเข้าเมืองได้ ฉันต้องขอ VISA on Arrival ที่จุดบริการตรวจคนเข้าเมือง และที่จุดบริการนี้ ฉันพบสาวเวียดนาม 2 คนที่เดินทางมาอบรมครั้งนี้ด้วย ซึ่ง ทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น สองสาวก็ดูจะยินดีที่พบฉันเช่นกัน แม้จะไม่ได้พูดภาษาเดียวกัน และภาษาอังกฤษยังแข็งแรงไม่มากนัก แต่อย่างน้อยก็เป็นเพื่อนชาวเอเชีย ทำให้ฉันรู้สึกอุ่นใจขึ้นไม่น้อยทีเดียว

สถานที่พักและจัดอบรมในครั้งนี้ คือโรงแรม Miklin ซึ่งอยู่ ห่างจากสนามบินเพียง 15 นาทีเท่านั้น ตลอดเส้นทางจาก สนามบินถึงโรงแรม พอจะได้เห็นอาคาร บ้านเรือน รวมถึงผู้คนบ้าง บรรยากาศบางโซนทำให้จินตนาการถึง กรุงเทพมหานคร เมื่อ 20-30 ปีที่แล้ว แต่พอเข้าบางโซน บรรยากาศจะเหมือนต่างจังหวัดของประเทศไทย โซนที่เป็น ย่านธุรกิจ เริ่มมีความเจริญเข้ามา มีการก่อสร้างโรงแรมใน เครื่องดั่งระดับโลกหลายแห่ง สนามกีฬาขนาดใหญ่ องค์การ สื่อสารโทรคมนาคม ศูนย์วัฒนธรรม หอศิลป์ เป็นต้น

อาหารพื้นเมือง

ก่อนเดินทางไปประเทศกานา พี่ๆ เพื่อนๆ ที่เคยมี ประสบการณ์เดินทางไปประเทศแถบนี้ ก็ขู่ว่า "กิน อาหารที่นั่นไม่ได้เลย เพราะรสชาติไม่ถูกปาก กลิ่นเครื่องเทศ แรงมาก ต้องเตรียมใจก่อนไปนะ" ดังนั้นเพื่อความไม่ ประมาทจึงเตรียมอาหารแห้งไปบ้าง แต่สุดท้าย ก็ไม่รู้เป็นพวก กินง่าย หรือลิ้นจระเข้กันแน่ ทางโรงแรมจัดอะไรมาก็กินได้หมด มื้อเช้าเป็นไข่เจียว (ขอบอกว่าอร่อยมาก) ขนมปัง ไส้กรอก ราวด้วยถั่วในซอสมะเขือเทศ มื้อกลางวันใช้ปลากับเนื้อวัวเป็น หลัก ราวด้วยซอสพื้นเมือง ส่วนมื้อกลางวันในวันสุดท้ายของ การอบรม ได้กินอาหารพื้นเมืองแท้ (เพื่อนชาวกานาบอก) เป็น แป้งนิ่มๆ หนึ่ๆ ตักให้เป็นก้อนเหมือนมันบด ราวด้วยแกงปลา หรือเนื้อ หากจะกินแบบพื้นเมืองก็ใช้มือเปิบได้เลย

อาหารพื้นเมืองที่รสชาติจัดจ้าน กินไปเรื่อยๆ จะรู้สึกเผ็ดที่ เดียว แต่ไม่ได้เผ็ดร้อนแบบพริกขี้หนูของบ้านเรา คงเป็น เพราะเครื่องเทศต่างๆ ที่ผสมในซอสหรือน้ำแกง ซึ่งทำให้มี รสชาติและกลิ่นเฉพาะตามแบบฉบับของอาหารพื้นเมือง

ตอบโต้ มีรางวัล

คำถาม “ประชากรและการพัฒนา” ปีที่ 31 ฉบับที่ 5

“ปัจจุบันนี้ ประเทศไทย มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 3 ของโลก”

เฉลย: ประเทศสหรัฐอเมริกา

ท่านที่ตอบถูกและได้รับรางวัล: **กรุงเทพฯ** ไกรศรี นกสินธุ์โสภณ ธเนศ กองประเสริฐ นันทนา ขวัญยืน พิศวาส พงษ์พรหมก สมนศรี แซ่โล้ว สรภาพ รัตแก้ว สนั่น รัตแก้ว สุภาพันธ์ รัตแก้ว สุธี มณีวัฒนา อนันต์ นกสินธุ์โสภณ **ขอนแก่น** กิตติยา แสงนุ่น บุศราคำ รังสริ้อย **จันทบุรี** โกศล กิตติธรรมทรัพย์ **ชลบุรี** วาณี ฐาปนวงศ์คานติ **เชียงราย** พนิดา ใจวงศ์ ภัคพงศ์ ยงยืน **นครพนม** โบเรส จตุรพัตรพิสิฐ **นนทบุรี** จันทร์ภัสร์ คุปตะวาทีน ธิดา โชติกลีภัย ปรียวรา มังคะพิศาลกุล ปรีयर กลิ่นเกษร **พังงา** นิกร ชุมพลรบ **มหาสารคาม** ผดุงพงศ์ ตินะรัตน์ **ราชบุรี** นริศ เกตุวนศา **สงขลา** ยุคลธร รัตแก้ว **สุรินทร์** พริ้ม แฉวทิม สุธิดา แก้วปลั่ง **อำนาจเจริญ** ไพบุญย์ ตินะรัตน์

โปรดรอรับของรางวัลจากกองบรรณาธิการ

คำถาม “ประชากรและการพัฒนา” ปีที่ 31 ฉบับที่ 6

“จากการสำมะโนประชากรและเคหะครั้งสุดท้าย นับคนในประเทศไทยได้เท่าไร”

ส่งคำตอบมายัง “ประชากรและการพัฒนา” ตามที่อยู่ในหน้าที่ 12 ภายในวันที่ 10 กันยายน 2554 กองบรรณาธิการจะจัดส่งของรางวัลไปให้ท่านที่ตอบถูก

ประกาศรายชื่อผู้ตอบถูก และได้รับรางวัลในฉบับหน้า “ประชากรและการพัฒนา” ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2554)

ประชากรประชุมกัน

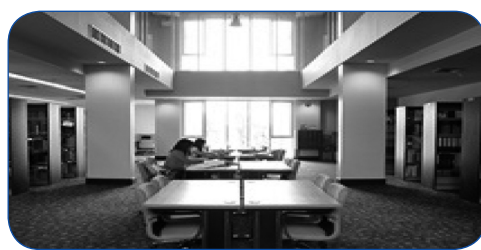
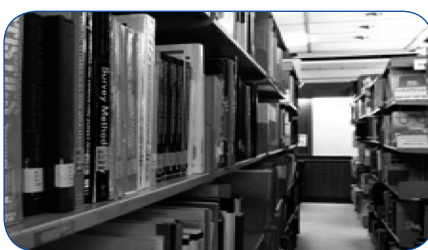
วารรัตน์ ชัยสุข
prwararat@mahidol.ac.th

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดการประชุมวิชาการด้านประชากรศาสตร์ ประจำปี 2554 เรื่อง จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคมไทย เมื่อวันศุกร์ที่ 1 กรกฎาคม 2554 ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมมิราเคิลแกรนด์วิวาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางประชากรและสังคมของประเทศไทย และเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทศนคติ และมุมมองต่อการเปลี่ยนแปลงทางประชากรและสังคมในมิติต่างๆ รวมทั้งเปิดโอกาสในการสร้างเครือข่ายการทำงานทุกภาคส่วนด้านประชากรและสังคมในระยะยาว ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมการประชุมรวม 755 คน

ห้องสมุดใหม่@อาคารประชาสังคมอุดมพัฒน์ (ตอนที่ 1)

เพ็ญพิมล คงมนต์
lipkg@mahidol.ac.th

ห้องสมุดสถาบันวิจัยประชากรและสังคม เป็นห้องสมุดเฉพาะทางประชากรและสังคม ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2510 ในฐานะห้องสมุดศูนย์วิจัยประชากร มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมตำรา เพื่อการค้นคว้าข้อมูลในสาขาวิชาประชากรศาสตร์ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยให้บริการแก่บุคลากรในสถาบันฯ และผู้สนใจทั่วไป ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นห้องสมุดสถาบันวิจัยประชากรและสังคม เมื่อศูนย์วิจัยประชากรได้รับการสถาปนา เป็นสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ในปี พ.ศ. 2514 และได้โอนมาสังกัดสำนักหอสมุดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 (สำนักหอสมุด เปลี่ยนชื่อเป็น หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล ในปี 2552)

ปัจจุบันห้องสมุดได้ย้ายที่ทำการใหม่และเปิดให้บริการตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม 2554 ณ บริเวณชั้น 2 อาคารประชาสังคมอุดมพัฒน์ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม ห้องสมุดแห่งใหม่นี้มีพื้นที่ให้บริการ 355.52 ตารางเมตร เป็นห้องสมุดที่ทันสมัย สามารถมองเห็นทัศนียภาพโดยรอบได้ทุกทิศทาง เหมาะสำหรับการศึกษาค้นคว้า และเป็นแหล่งเรียนรู้ สำหรับทุกท่านที่ต้องการใช้บริการ

วิสัยทัศน์: เป็นศูนย์สารสนเทศทางประชากรและสังคม ที่มีทรัพยากรสารสนเทศด้านประชากรศาสตร์ และสังคมศาสตร์ พร้อมสมบูรณเพื่อให้บริการและสนับสนุนการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคม

ภารกิจของห้องสมุด: ห้องสมุดสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มีหน้าที่จัดหา จัดเก็บ รวบรวม และบริการทรัพยากรสารสนเทศสาขาประชากรศาสตร์และสาขาที่เกี่ยวข้อง ที่ครอบคลุมประเด็นงานวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม 6 กลุ่ม ได้แก่ (1) การเปลี่ยนแปลงประชากร ครอบครัว และสังคม (2) ผู้สูงอายุ (3) เพศวิถี เพศภาวะ อนามัยเจริญพันธุ์ และเอชไอวี/เอดส์ (4) ประชากร สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ (5) การย้ายถิ่น ความเป็นเมือง และแรงงานข้ามชาติ และ (6) ประเด็นเร่งด่วนเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ

ภารกิจในอนาคตของห้องสมุด: (โปรดติดตามห้องสมุดใหม่ ตอนที่ 2 นะคะ)

จินตนาการใหม่ทางสังคมวิทยา

กฤตยา อาชวนิจกุล (บรรณาธิการ)

หนังสือที่ผู้อ่านไม่ควรพลาด ซึ่งเป็นอีกหนึ่งความพยายามในการร่วมคิด ร่วมสร้างและร่วมเสนอทางเลือกในการรับมือกับปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรม และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงซับซ้อน โดยนักวิชาการด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาของไทย อันจะนำไปสู่การช่วยสร้างจินตนาการใหม่ทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา รวมทั้งการนำไปสู่ประเด็นหัวข้อวิจัยใหม่ๆ ที่มุ่งตอบคำถาม สร้างคำอธิบาย และสร้างความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างเท่าทัน เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่กำลังหยั่งรากลึกในสังคมไทย

ติดต่อขอรับหนังสือได้ที่ โครงการเผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร
โทร 0-2441-0201-4 ต่อ 100 หรือ
ดาวน์โหลดได้ที่ www.ipsr.mahidol.ac.th

สถิติน่ารู้

ปัทมา วาพัฒน์วงศ์
prpvp@mahidol.ac.th

คว้นหลงจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2554 : ผู้หญิงกับการเมือง

เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 คนไทยกว่า 35.2 ล้านคน ได้พร้อมใจกันออกมาใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) จากผู้มีสิทธิ์ทั้งหมด 46.9 ล้านคน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 75 นับว่ามากเป็นประวัติการณ์ สำหรับคอลัมน์สถิติน่ารู้ครั้งนี้ จะนำเสนอผลการเลือกตั้ง พ.ศ. 2554 ในแบบของนักประชากร

การเลือกตั้ง สส. พ.ศ. 2554 นั้นมีผู้สมัครรับเลือกตั้งรวมทั้งสิ้น 3,832 คน เป็นชาย 3,097 คน (ร้อยละ 80.8) หญิง 735 คน (ร้อยละ 19.2) มีผู้สมัครชายมากกว่าผู้สมัครหญิง 4.2 เท่า เมื่อจำแนกตามระบบการรับสมัคร พบว่า มีความแตกต่างระหว่างเพศค่อนข้างมากระหว่างผู้สมัครแบบแบ่งเขตและ

บัญชีรายชื่อ อัตราส่วนผู้สมัครแบบแบ่งเขต ชายต่อหญิงเท่ากับ 4.8:1 ซึ่งหมายถึงมีผู้สมัครชายมากกว่าผู้สมัครหญิงเกือบ 5 เท่า ในขณะที่แบบบัญชีรายชื่อมีผู้สมัครชายมากกว่าผู้สมัครหญิงเพียง 3.5 เท่า

เมื่อการเลือกตั้งสิ้นสุด ในภาพรวมปรากฏว่ามีผู้สมัครที่ได้รับเลือกเป็นชายมากกว่าหญิงถึง 5.3 เท่า โดยที่แบบแบ่งเขต (มี สส.ได้ 375 คน) และแบบบัญชีรายชื่อ (มี สส.ได้ 125 คน) มีผู้ชายได้รับการเลือกตั้งมากกว่าผู้หญิงถึง 5.5 และ 5.0 เท่าตามลำดับ

	ผู้สมัครรับเลือกตั้ง			ผลการเลือกตั้ง		
	แบ่งเขต	บัญชีรายชื่อ	รวม	แบ่งเขต	บัญชีรายชื่อ	รวม
จำนวนรวม	2,422	1,410	3,832	375	125	500
- ชาย (%)	82.7	77.6	80.8	84.5	83.2	84.2
- หญิง (%)	17.3	22.4	19.2	15.5	16.8	15.8
ชาย : หญิง 1 คน	4.8	3.5	4.2	5.5	5.0	5.3

หมายเหตุ: ข้อมูลที่นำมาคำนวณ มาจาก “ประกาศ กกต. เรื่องรายชื่อพรรคการเมืองที่ยื่นรายชื่อผู้สมัคร ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ (ส.ส.22/บข1, ส.ส.22/บข2)” และ “รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง สส. แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ตั้งแต่วันที่ 24 – 28 พฤษภาคม 2554” (www.ect.go.th/mp54_namelist.pdf)

ท้าวสถาบันฯ

วิสัยทัศน์: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม เป็นสถาบันชั้นนำในระดับนานาชาติ ที่สรรสร้างวิทยาการด้านประชากรและสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

* 31 พ.ค. 54 สถาบันฯ จัดประชุมเครือข่ายข้อมูลข่าวสารสุขภาพ (THINK) ครั้งที่ 3/2554 หัวข้อ “ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประชากรของประเทศไทย” บรรยายโดย ศ.ดร.ปราโมทย์ ประสาทกุล และ รศ.ดร.วาสนา อิมเอ็ม (UNFPA) * 3 มิ.ย. 54 สถาบันฯ ทำบุญเลี้ยงพระ เนื่องในโอกาสย้ายมาที่ทำการใหม่ อาคาร “ประชาสังคมอุดมพัฒน์” โดยทำบุญทั้งอาคารที่ทำการเดิมและอาคารที่ทำการใหม่ **รูป 1** * 6 มิ.ย. 54 Dr.David Kline และ Ms.Dara Carr จาก The Susan Thompson Buffet Foundation อเมริกา เข้าพบ รศ.ดร.สุริยพร พันพิง เพื่อปรึกษาแนวทางการร่วมมือในการสนับสนุนการอบรมระยะสั้นนานาชาติ “Monitoring and Evaluation” * 7 มิ.ย. 54 Dr.Zahroh Shaluhayah และ Dr.Antonio Suryoputro จาก Diponegoro University อินโดนีเซีย เข้าพบ รศ.ดร.สุริยพร พันพิง เรื่องความร่วมมือด้านบัณฑิตศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยมหิดลกับ Diponegoro University * 10 มิ.ย. 54 Dr.Eleanor Holroyd จาก School of Health Services, The Royal Melbourne Technology Institute ออสเตรเลีย เข้าพบ รศ.ดร.สุริยพร พันพิง เรื่องความร่วมมือในการวิจัยด้าน HIV/AIDS และด้านสุขภาพ การสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยต่างๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลการศึกษาภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลออสเตรเลีย * 13-17 มิ.ย. 54 Assoc.Prof. Ambika Krishnakumar และ Dr.Lutchmie Narine จาก The College of Human Ecology, Syracuse University อเมริกา เข้าพบ รศ.ดร.สุริยพร พันพิง และ รศ.ดร.อมรา สุนทรธาดา เพื่อวางแผนความร่วมมือทางวิชาการภายใต้ IPSR-SU MOU * 15-16 มิ.ย. 54 Dr.Kerry Richter จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ได้จาก MESS มีผู้ทำงานด้านการติดตามและประเมินผลโครงการเอ็ดส์ระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วม * 17 มิ.ย. 54 Dr.Bhakta Gubhaju กรรมการสมาคมนักประชากรแห่งเอเชีย เข้าพบ รศ.ดร.สุริยพร พันพิง เพื่อหารือแลกเปลี่ยนความรู้และเตรียมการจัดประชุมใหญ่ด้านประชากรศาสตร์ ประจำปี 2555 ในประเทศไทย * 23 มิ.ย. 54 นักศึกษาสถาบันฯ จัดกิจกรรมไหว้ครู ประจำปีการศึกษา 2554 * 1 ก.ค. 54 สถาบันฯ จัดประชุมวิชาการประจำปี 2554 เรื่อง “จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคมไทย” ณ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ **รูป 2** * 4 ก.ค. 54 สถาบันฯ จัดแสดงความยินดีกับดุษฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต 4 หลักสูตรของสถาบันฯ จำนวน 29 คน ที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา 2553 **รูป 3** * 7 ก.ค. 54 Miss Chaudia Juech, Managing Director, Rockefeller Foundation, สำนักงานนิวยอร์ก เข้าพบ รศ.ดร.สุริยพร พันพิง ศ.ดร.อภิชาติ จักร์สฤทธิรงค์ ศ.ดร.ปราโมทย์ ประสาทกุล รศ.ดร.อมรา สุนทรธาดา รศ.ดร.รศรินทร์ เกรย์ ดร.ลักกักรินทร์ นิยมศิลป์ Dr.Kerry Richter และ Dr.Peter Xenos ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ การผลิต Newsletter ชื่อ Searchlight โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอบทความ บทความวิจารณ์สถานการณ์ประชากรและสังคมของประเทศไทยและภูมิภาค * 11-22 ก.ค. 54 รศ.ดร.อมรา สุนทรธาดา และคณะ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “Monitoring and Evaluation of HIV/AIDS Programs” โรงแรมรามาดา เดมาร์ กรุงเทพฯ **รูป 4**

รูป 1

รูป 2

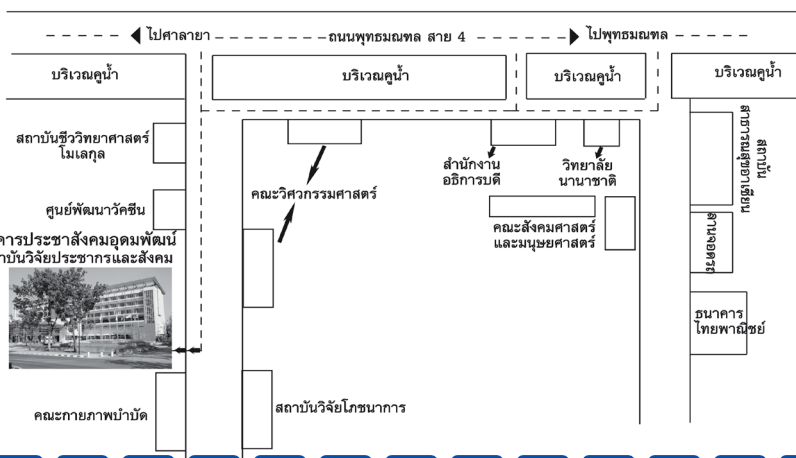

รูป 3

รูป 4

แผนที่ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 17/2536
ปณจ.พุทธมณฑล

ช่วยกันประหยัด
สำนักงานสมัยใหม่ รท กระดาษ
น้ำ โกร ไฟ ใช้ประหยัด
อภิชาติ จักร์สฤทธิรงค์